

تأثیر به کارگیری فرم و تناسبات بدن انسان در جهت افزایش حس مکان در طراحی معماری ساختمانهای شهری

سیده سودابه حسینی کوشالشاھی^۱، خاطره شجاعی پور^۲، مریم روستا آزاد^۳، فاطمه علیزاده^۴، فرشاد مارچینی^۵

۱- کارشناسی معماری، موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی جابر بن حیان، soodabeh.hosseini67@gmail.com

۲- کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند، shojaei.khatereh@gmail.com

۳- کارشناسی معماری، موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی دارالفنون، maryam.rk71@gmail.com

۴- کارشناسی فناوری اطلاعات، دانشگاه جامع علمی و کاربردی، rahaalizadeh223@gmail.com

۵- کارشناسی ارشد هوش مصنوعی، دانشگاه امیر کبیر، mhi_co@yahoo.com

چکیده

استفاده از الگوهای طبیعی در معماری معاصر، از روش‌های نوین طراحی معماری است که توجه معماران را به خود جلب کرده است همچنین به کارگیری طبیعت در معماری در آثار بسیاری از معماران برجسته نمود پیدا کرده است، در حقیقت طبیعت می‌تواند به مثابه الگویی هنری- ساختاری منظور گردد که علاوه بر تأمین ملاحظات زیبایی‌شناسانه و ملاحظات سازه‌ای، در هم‌سازی معماری و سازه مؤثر واقع گردد. انسان از مفاهیمی است که خود به‌تنهایی و همچنین به‌صورت ترکیبی با حیوانات و نباتات در نمادها ظاهر شده است. انسان همواره برای زندگی در میان طبیعت، از معماری به‌مثابه ابزار بهره جسته است. انسان توسط جسم خود، آن‌چه را که معماران و نقاشان فضا می‌نامند، خلق می‌کند. حس تعلق به مکان را میتوان احساس وابستگی انسان نسبت به مکانی که در آن زندگی می‌کند تعریف کرد و همواره معماران کوشیده اند در افزایش آن در طراحی معماری بکوشند. در این مقاله که به روش توصیفی تحلیلی نگاشته شده است میکوشیم به اثر استفاده از تناسبات و فرم بدن انسان در طراحی معماری بناهای شهری در جهت افزایش حس تعلق به مکان بپردازیم.

واژگان کلیدی: فرم و تناسبات بدن انسان، طراحی معماری، ساختمانهای شهری

۱- مقدمه

بشر در طول تاریخ در ارتباط مداوم و همیشگی با طبیعت بوده است. [۱]. در حقیقت معماری زیست مبنا از همین جا نشأت گرفته شده است. روح بخشیدن به ساختمان یکی از اصلی‌ترین تمایلات این نوع معماری است. "چارلی لاکستون^۱ از پیشگامان عرصه معماری بیونیک، نقطه تمرکز این معماران را، استفاده به‌جا از مواردی می‌داند که موجب استحکام ساختمان و ایجاد تنوع و آرامش در فضا می‌شود [۱]. "معماری زیست مبنا که در این‌جا مدنظر نویسندگان است، آن گونه الهام‌گیری از طبیعت در طراحی معماری است، که معطوف به قواعد و قوانین حاکم بر طبیعت می‌باشد. در حقیقت معماری بیونیک، فرآیند طراحی و مهندسی نوین بر اساس سامانه‌های موجود در طبیعت است. [۲].

1. Charlle Loxton